

1962
14^{ca}

12 pages

Synod of Homewood-Carman 1958
of
The Canadian Reformed Churches

DEPUTATEN OPLEIDING.

Aan de Generale Synode 1961.

Waarde Broeders,

Uw voorgangster, de synode 1958, droeg aan ons o.m. op: "De zaak van inrichting, kosten, plaats, en dergelijke van een eigen Opleiding tot de Dienst des Woords te bestuderen, daarvan rapport uit te brengen aan de eerstkomende synode en dit rapport ten minste zes maanden voor die eerstkomende synode aan de kerken toe te zenden."

Aan onze opdracht voldoende en voldaan hebbende leggen wij U als resultaat van ons onderzoek het volgende voor.

Bij het onderzoek, dat we instelden en bij het schrijven van dit rapport hebben wij steeds voor ogen gehouden, dat onze opdracht niet was: te rapporteren over de vraag of en zo ja wanneer onze kerken met een eigen opleiding dienen te beginnen. Onze taak was slechts inrichting, kosten, enz. te bestuderen.

In de eerste plaats willen we dan als ons oordeel uitspreken, dat degenen, die tot een eigen Opleidingsinstituut willen worden toegelaten de graad van Bachelor of Arts moeten hebben behaald.

Dat achten wij noodzakelijk, niet alleen als basis voor het theologisch onderwijs, maar ook in verband met eventuele verdere studie, die leiden kan tot de graad van M.Th. of D.D. Ook al zou eventueel een door een eigen opleiding te verlenen graad van Bachelor of Divinity niet erkend worden door andere opleidingsinstituten of universiteiten, dan zal het voor de gene, die een hogere graad bereiken wil van groot belang zijn, dat hij reeds, voordat hij met de theologische opleiding begon, de Bachelor of Arts degree heeft verkregen.

Ook voor de opleiding zelf achten we zulks noodzakelijk. Die opleiding kan zich dan, afgezien van de klassieke talen en het Hebreeuws, aanstonds op de theologische vakken concentreren, waardoor deze opleiding wordt vereenvoudigd en bekort, terwijl zulks ook zijn gevolgen heeft voor de finantien.

Wat de theologische opleiding zelf aangaat, allereerst komen de kosten ons voor de aandacht te staan. Niet, dat we de finantien het belangrijkste achten, maar we zijn van oordeel, dat eerst de kosten overrekend dienen te worden en dat daarna eerst de vraag kan worden overwogen welke weg we hebben in te slaan.

Het zou immers wel eens kunnen zijn, dat datgene, wat het meest gewenst geacht wordt de draagkracht der kerken verre te boven gaat of, indien al niet te boven, er dan toch te zware eisen aan stelt. Daarom willen we eerst over de kosten spreken, teneinde daarna een advies te kunnen uitbrengen inzake de richting waarin, naar ons oordeel, de oplossing van de vragen waarvoor we staan moet worden gezocht.

Inzake de opleiding zien we twee mogelijkheden.

149

Synod of Homewood-Carman 1958

of

The Canadian Reformed Churches

De eerste is, dat we een, zij het bescheiden, Theologische School stichten, met professoren, die daarvan hun "levenswerk" maken. Zij kunnen dan worden bijgestaan door lectoren voor bepaalde vakken.

De tweede mogelijkheid is, dat alleen gebruik wordt gemaakt van sommige der thans reeds hier aanwezige predikanten, die hun dienst in de gemeente, waaraan zij verbonden zijn, voor de arbeid der opleiding niet geheel behoeven te onderlaten.

De eerste mogelijkheid willen we nu eerst onderzoeken.

Om te beginnen sluiten we ons dan geheel aan bij wat opgemerkt is in het rapport inzake de opleiding, uitgebracht ter synode 1958, waarin werd gezegd:

"Uw commissie acht twee theologische professoren en een lector voor de klassieke talen wel het minimum aantal docenten waarmee genoeg kan worden genomen. Daarnaast zag zij, indien enigszins mogelijk, dit aantal liever nog uitgebreid met enige predikanten voor lessen in bepaalde vakken, waardoor de hoogleraren zich enigszins ontlast zouden zien en zich te beter aan de hun toevertrouwde vakken zouden kunnen wijden."

Het is onze overtuiging, dat een Theologische School, indien deze zal worden gesticht, met niet minder begonnen mag worden. We achten het eenvoudig onmogelijk, dat één broeder zo het gebied der theologische wetenschap beheerst, dat hij in alle vakken les kan geven op een wijze, die aan het wetenschappelijk karakter van het onderwijs beantwoordt. Zelfs indien alle vakken aan twee theologische professoren zouden worden opgedragen, zouden we nog verre van het beoogde doel af blijven. Het staat zelfs te bezien of het niet ongewenst is slechts twee theologische professoren te hebben. Indien slechts twee broeders de gehele last dragen, kunnen zij met geen mogelijkheid hun arbeid goed verrichten. Zulk een opdracht zou wel eens de kortste weg naar overspanning kunnen blijken te zijn.

Een Theologische School zou, zo achten wij, die naam slechts dan terecht dragen, indien er minstens twee theologische hoogleraren zijn en verder enige, bij voorkeur vier, lectoren, van wie een voor de klassieke talen. Van de theologische vakken nemen dan de professoren het leeuwenaandele voor hun rekening, aangezien zij niet ook een gemeente te verzorgen hebben. Toch wordt hun last dan door drie theologische lectoren in zoverre verlicht dat redelijkerwijs verwacht mag worden, dat het onderwijs op een behoorlijk wetenschappelijk peil zal staan.

Er dus van uitgaande, dat bij mogelijkheid I twee hoogleraren en vier lectoren worden benoemd, willen we een schatting geven van de aan zulk een opleiding verbonden kosten.

Eerst geven we de begroting, om daarna de posten een voor een te bespreken.

<u>Begroting I.</u>	1. Honorarium voor twee professoren	\$	14.000
	2. Pensioenverzekering	\$	2.000
	3. Honorarium lectoren	\$	4.725
	4. Reiskosten lectoren	\$	1.150
	5. Huur gebouwen	\$	1.000
	6. Bibliotheek	\$	2.000
	7. Bibliothecaris-administrateur	\$	1.000
	8. Administratiekosten	\$	125
	Totaal	\$	26.000

149

Synod of Homewood-Carman 1958

of

The Canadian Reformed Churches

worden. Indien daartoe besloten wordt, zal de duizend dollars die we begroten voor onderhoud worden besteed. Na enige jaren zal dat bedrag wel omhoog moeten worden gebracht.

Over dat zelf bouwen hopen we nog nader te spreken.

Voor huur zal wel geen \$ 1000.- per jaar uitgegeven behoeven te worden. We hebben deze zaak niet officieel met enige kerk besproken, maar zijn er wel zeker van, dat, indien een localiteit van een der kerken alleen voor lesuren gebruikt wordt, dit bedrag misschien wel geheel zal kunnen vervallen. Evenwel: we blijven dan nog zitten met de moeilijkheid van het onderbrengen van een bibliotheek.

Ad 6. Zal er iets van een bibliotheek terecht komen, dan is dit wel het minimum bedrag dat jaarlijks voor de aanschaf van nieuwe boeken zal moeten worden uitgetrokken.

In hoeverre het mogelijk zal zijn andere bronnen van inkomsten voor de bibliotheek aan te boren staat niet aan ons te beoordelen, wijl buiten de ons gegeven opdracht vallende; wij hebben slechts te oordelen naar wat uit de bijdragen der kerk naar ons oordeel jaarlijks voor dit doel afgezonderd dient te worden.

Ad 7. De functie van bibliothecaris-administrateur zal, althans voorlopig, door één persoon moeten worden vervuld. De eerste jaren zal deze arbeid slechts een betrekkelijk klein gedeelte van iemands tijd vergen. Het zal een "part-time"-job zijn. Naarmate de bibliotheek groeit en de andere arbeid ten behoeve van de opleiding toeneemt zal die meer tijd vragen en zal de vergoeding voor die arbeid verhoogd dienen te worden.

Niet onvermeld mag blijven de mogelijkheid de functie van bibliothecaris-administrateur te combineren met de taak van een der lectoren, aan wien eventueel een stuk of wat meer lesuren toevertrouwd zouden kunnen worden, zodat ook hij, naast de hoogleraren, zich geheel aan de arbeid der opleiding zou kunnen wijden.

Het komt ons zelfs voor, dat het zeer gewenst, zo niet noodzakelijk, is, dat de bibliothecaris theologisch geschoold is en kennis van de klasieke talen heeft.

Ad 8. Dit bedrag is zeer willekeurig gesteld. Het is niet bij benadering te zeggen hoeveel de correspondentie zal vragen en de eventuele verzendkosten voor uit te lenen boeken. Het is ook mogelijk verzendkosten van de ontlener terug te vragen.

Begroting II.

Geen vaste professoren in dienst, doch alleen gebruik maken van de predikanten, die hier zijn en die gewoon predikant blijven.

1. 28 lesuren per week @ \$ 7.50 per uur = 210 x 40	\$ 8.400.-
2. Reiskosten	\$ 2.100.-
3. Gebouwen	\$ 1.000.-
4. Bibliotheek	\$ 2.000.-
5. Bibliothecaris-administrateur	\$ 1.000.-
6. Administratiekosten	\$ 150.-
7. Tegemoetkoming kerken	\$ 1.750.-

Totaal \$16.400.-

Opmerkingen.

Ad 1. Wanneer er geen vaste professoren zijn, kan het totaal van b.v.

149

Synod of Homewood-Carman 1958

of

The Canadian Reformed Churches

40 uren per week niet worden gehaald. Rekenend, dat er zeven lectoren zullen zijn, die ieder vier uur per week les geven, maakt dat 28 uur per week.

Vier uur per week lijkt ons genoeg, aangezien de lectoren met deze vier uur per week niet klaar zijn. Voor elk uur les geven zijn verscheidene uren voorbereiding nodig.

Het aantal weken dat les gegeven wordt is in verband met de vermindering van het aantal uren per week vermeerderd tot 40.

Ad 2. De post reiskosten is aanmerkelijk groter in verband met groter aantal docenten plus meer weken.

Ad 7. Aangenomen, dat de lectoren predikanten zijn, behoeft er geen post "pensioenverzekering" opgenomen te worden, aangezien iedere kerk voor haar eigen predikant verantwoordelijk blijft. Toch lijkt het ons billijk, waar de betrokken predikant een groot deel van de tijd in dienst van alle kerken werkt, dat aan de kerk van welke hij predikant is een vergoeding wordt gegeven ter tegemoetkoming in de kosten van een emeritaatsvoorziening.

Het is vanzelfsprekend ook mogelijk een aparte verzekering af te sluiten die de tijd, welke de betrokken predikanten in dienst der opleiding zijn, dekt. Het komt ons evenwel beter voor, dat aan de betrokken kerken een bijdrage gegeven wordt. De predikanten-lectoren zijn immers niet in dienst van twee "werkgevers", doch worden door hun respectieve kerken gedurende bepaalde tijd afgestaan voor de arbeid der opleiding. En de duur van die tijd zal moeilijk te bepalen zijn.

Enige algemene opmerkingen mogen hier nog volgen.

Bij de berekening van de kosten zijn we er van uitgegaan, dat alle zeven docenten in dezelfde buurt wonen, althans zodanig, dat ze gemiddeld niet meer dan 100 mijl in totaal af te leggen hebben voor hun wekelijkse arbeid in de opleiding.

Ons is niet gevraagd aanbevelingen te doen ten aanzien van bepaalde docenten. Daarom kon een en ander ook niet nader worden gespecificeerd.

Er is ook een andere mogelijkheid, n.l., dat de opleiding niet op een bepaalde plaats wordt geconcentreerd, maar dat de studenten rondreizen en hun lessen gaan halen in verschillende delen van het land. De berekening van de kosten zou dan natuurlijk een geheel andere worden, voornamelijk wat betreft de post honoraria en reiskosten. Ook de post gebouwen zou dan veranderen, hoewel steeds bedacht moet worden, dat de vereisten voor de bibliotheek gelijk blijven.

We adviseren U echter deze kant niet op te gaan. Om verscheidene redenen. Op die wijze toch zou de eenheid van de opleiding in grote mate teloor gaan. Docenten moeten o.i. de mogelijkheid hebben veelvuldig contact met elkaar te oefenen. Er moet mogelijkheid zijn voor de docenten om met elkaar te vergaderen en de zaken van de opleiding met elkaar te bespreken.

Vervolgens moet het een grote winst worden geacht wanneer de mogelijkheid bestaat voor de predikanten om bij hun collega's college te lopen en zo met elkaar wijzer te worden. De opleiding werpt zo voor wijdere kring vruchten af.

Ook is de controle over elkaar zeer moeilijk - terwijl die toch nodig is - wanneer het onderwijs gegeven wordt in verscheidene over het land verspreid zijnde plaatsen.

19^a

Synod of Homewood-Carman 1958

of

The Canadian Reformed Churches

behandeld werd, zodat zij, indien ze al de colleges bezochten, daarop niet behoefden te schrijven. Ook kwam het voor, dat een hoogleraar op college dicteerde datgene, wat hij voor de druk gereed gemaakt had en ophield met die bepaalde stof zodra het boek in druk was verschenen. Resultaat: de vele college-uren, besteed aan het opschrijven van wat gedikteerd werd, praktisch verloren; want datgene, wat soms met krampende vingers min of meer leesbaar was neergeschreven, was nu in boekvorm verkrijgbaar en kon zo veel beter worden bestudeerd. De dictaat-cahiers kwamen in de kast te staan, als ze niet aanstonds werden vernietigd, want ze hadden toch geen nut meer. Trouwens, we zouden wel eens willen weten of de dictaatcahiers later nog wel eens worden ingezien en voor welk percentage.

Een ander voorbeeld: een hoogleraar was gedurende lange tijd verhinderd college te geven. Een der andere hoogleraren kwam nu hem vervangen. Hij bracht de papieren van zijn collega mee en dicteerde wat de hoogleraar in kwestie gedikteerd zou hebben als hij zijn werk op college had kunnen doen. Maar daar had die andere hoogleraar zijn kostbare tijd niet voor behoeven te besteden. Iedere willekeurige student had het opgeschrevene ook kunnen dicteren aan zijn mede-studenten.

Het bovenstaande merken we zeer zeker niet op om een blaam te leggen op enige hoogleraar of lector. Ook zij waren "slachtoffers" van de rooster van lesuren: zoveel uur per week voor dit vak, zoveel uur per week voor dat vak. Zij moesten ook van de nood een deugd maken.

Onze critiek richt zich tegen het systeem als zodanig, zoals onze predikanten dat in hun studententijd hebben leren kennen. Kostbare tijd, die en door hoogleraren en door studenten veel beter gebruikt had kunnen worden, werd nu in de collegezaal doorgebracht met dicteren en opschrijven.

Daar komt nog iets bij. Onzes inziens is de opleiding te weinig ingesteld op de zelfwerkzaamheid van de studenten. Naar onze herinnering was het enige "eigen" werk van de studenten een gedeelte exegetische Oude Testament, idem Nieuwe Testament, een scriptie dogmatiek en een paar preekvoorstellen. Voor de rest bestond het "studenten-leven" uit: opschrijven, bestuderen en op tentamen en/of examen "opzeggen".

Zo moet het naar onze overtuiging niet. Docenten kwamen in Nederland welvoorbereid ter college; niet alzo de studenten. (Aan het feit, dat de docenten welvoorbereid ter college kwamen en zelf reeds opgeschreven hadden wat behandeld zou worden hebben we het b.v. te danken, dat de resultaten van prof. Holwerda's studie thans voor brede kring vruchten afwerpen.)

Ook de studenten zullen welvoorbereid ter college moeten verschijnen. Dan alleen zal voorkomen kunnen worden, dat de college-uren niet praktisch verloren zijn vanwege het alleen maar besteed worden aan dicteren-opschrijven.

Wordt de opleiding opgezet op de wijze, zoals wij aanstonds zullen adviseren, dan kan ook het aantal college-uren drastisch worden beperkt. Voorts is er dit voordeel, dat de resultaten van de voorstudie aanstonds voor bredere kring toegankelijk zijn en vrucht dragen. Tevens is daar de vrucht van de steeds mogelijke controle over elkaar. Terwijl als laatste vermeld mag worden de grote drang tot een degelijke voorbereiding, die op deze wijze niet alleen achter de docenten, maar ook achter de studenten staat.

14a

Synod of Homewood-Carman 1958

of

The Canadian Reformed Churches

Nu zouden deze overwegingen nog niet doorslaggevend behoeven te zijn. Doch er is nog iets anders. En dat is: een gebouw, dat we zullen moeten zetten voor de bibliotheek en voor de andere activiteiten in de zaak der opleiding.

Ook voor zulk een gebouw biedt Burlington mogelijkheden en wel in de nabijheid van de gebouwen, die Burlington heeft en over enige tijd zal hebben, zo de HEERE wil.

Aangezien we geen opdracht hebben officieel daarover informatie in te winnen, mogen informele gegevens hier dienst doen.

Burlingtons kerkgebouw staat op een terrein van 2 acres. Onmiddellijk grenzende daaraan zijn eveneens twee acres behorende aan de schoolvereniging. Op dit terrein zou zeer zeker ruimte zijn voor een gebouw voor de opleiding. Uiteraard zou aan kerkeraad of schoolbestuur te Burlington gevraagd moeten worden of zij toestemming tot zulk een bouw geven willen. Maar de mogelijkheid is er.

Een andere mogelijkheid is om eventueel met het schoolbestuur in overleg te treden of een tweede verdieping op het schoolgebouw kan worden opgetrokken, welke verdieping dan geheel voor de opleiding zou zijn: bibliotheek en verdere benodigde lokaliteiten.

Ideaal achten wij deze beide oplossingen niet. Ja, we zouden ernstig willen ontraden deze kant op te gaan. "Joint ownership" of iets dat daar heel dicht bij komt -afgezien dan nog van andere bezwaren- kan leiden tot moeilijkheden en verwickelingen. We zijn van oordeel, dat de gebouwen der opleiding op "eigen" terrein komen te staan, wel zo dicht mogelijk bij het complex van Burlington, maar toch daarvan afgescheiden.

Ook dit is naar alle waarschijnlijkheid te verwezenlijken. Getracht kan worden het perceel, grenzende aan dat waarop kerkgebouw staat en straks, zo de HEERE wil, schoolgebouw zal komen, te kopen. Dat perceel is 660 voet lang, 132½ voet breed. Naast het kerkerrein gaat er een gedeelte af van 125 bij 65 voet, terwijl voor een ontworpen straat van de breedte nog 7½ voet afgenomen zal worden. (zie schets aan het einde van dit rapport.) Ongetwijfeld is er voldoende ruimte een zodanig gebouw of gebouwencomplex op te trekken, dat voor alle activiteiten in verband der opleiding plaats en gelegenheid is.

Zelfs indien besloten mocht worden nog niet onmiddellijk de opleiding ter hand te nemen, is het zeer zeker de overweging waard of het niet zeer gewenst is dat terrein nu reeds aan te kopen.

Al zullen we aan een "Schooldag" waarschijnlijk niet behoeven te denken, bij vergaderingen van een enigszins bijzonder karakter, waarbij ook leden der kerken aanwezig zijn, behoeven we dan niet te ver uit de buurt van het gebouw der opleiding. Ongetwijfeld zal Burlingtons kerkgebouw met vreugde beschikbaar worden gesteld.

Nemen we dus alles met alles tezamen, dan achten wij, dat Burlington de meest geschikte plaats is om de inrichting voor de opleiding tot de dienst des Woords te vestigen.

Het is uitermate moeilijk de kosten te schatten van een door ons bedoeld gebouw. Dat zal geheel afhangen van de plannen en constructie. Het gebouw zal ruimte moeten bevatten voor: bibliotheek (daarbij rekening te houden met mogelijke uitbreiding), administratie-kantoor, twee lokaliteiten voor de colleges en een kamer waarde docenten zich tussen colleges

19a

Synod of Homewood-Carman 1958

of

The Canadian Reformed Churches

kunnen terugtrekken en eventueel met elkaar kunnen vergaderen.

Tot nu toe hebben we het bedrag, dat de deputaten voor de opleiding in kas hebben, buiten beschouwing gelaten. Op het moment waarop dit rapport geschreven wordt, bedraagt het saldo ruim \$ 12.000, van welk bedrag een kwart belegd is, de rest staat op een savings-account.

Het bedrag, dat nu in kas is, vermeerderd met wat over dit jaar nog binnen zal komen, zal nodig zijn voor de opzet. Er zal geld nodig zijn voor de aankoop van grond -indien besloten wordt op eigen terrein te bouwen- voor de bouw van de door ons genoemde lokaliteiten, voor aanschaf van kaarten en kaartenbakken voor de bibliotheek, voor kantoorbehoeften voor de administratie en wat er verder nog in eerster instantie nodig moge zijn.

Bij gebrek aan kennis van wat u besluiten zult, kunnen we geen concrete schatting van een en ander geven.

Een "fatsoenlijk" huis in Burlington kost tussen de 12 en 15 duizend dollar, afhankelijk van de plaats waar. Hierbij is dan de grond inbegrepen.

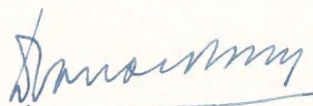
Aannemende, dat het door ons bedoeld gebouw met grond op \$ 20.000 komt, meubilair en bekleding inbegrepen, en rekenende, dat kasten voor de bibliotheek plus administratiebenodigheden een \$ 1000.- vragen, komen we tot een bedrag van \$ 21.000, dat nodig zal zijn om te beginnen.

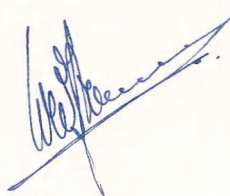
Dan hebben we nog niet eens iets gerekend voor een beginbedrag voor de bibliotheek. Onzes inziens moet voor "aanloopbedrag", om aanstonds althans iets van betekenis in de bibliotheek te hebben, zeker \$ 5000.- worden uitgetrokken. De complete werken van Calvijn alleen reeds vragen een bedrag van ver over de duizend dollar.

Toch adviseren wij u niet met de opleiding te beginnen aler een eigen gebouw beschikbaar is. Ervaring leert, dat, als men niet goed begint, het meestal tobben blijft tot in lengte van jaren. En wanneer we in aanmerking nemen, dat de collecten -zes per jaar in getal- ruw geschat een vijftig cent per ziel per jaar opbrengen en wanneer we daartegenover stellen, dat er bij de goedkoopste inrichting van een opleidingsschool een 2½ a 3 dollar per ziel per jaar zal moeten worden opgebracht, dan behoeven we ons geen illusies te maken, dat er van datgene, wat als bijdrage van de kerken binnenkomt als de opleiding eenmaal "draait" nog voldoende zal overblijven om in te halen wat eigenlijk had moeten zijn gedaan voordat we begonnen, doch niet gedaan is.

Met de bovenstaande algemene richtlijnen achten we te hebben voldaan aan onze opdracht en we wensen uw synode de leiding van des Heren Geest toe bij uw overwegen van dit ons rapport.

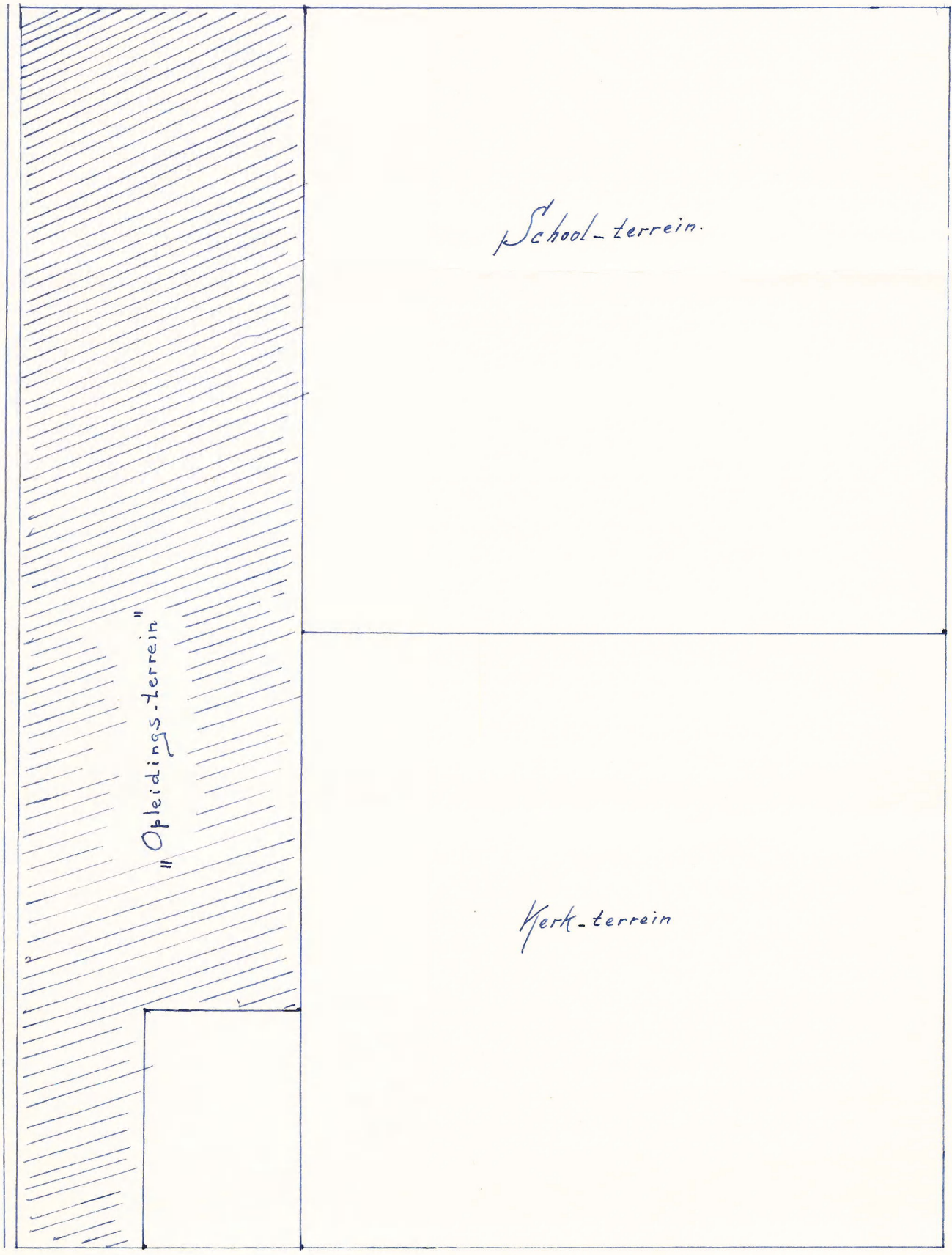
Met broederlijke groet,
namens deputaten,

 (D. Van der Boom)

 (W.W.J. Vanoene)

Synod of Homewood-Carman 1958
of
The Canadian Reformed Churches

Ortworpen straat.

"Opleidings-terrein"

School-terrein.

Kerk-terrein

Dynes road.